

[Undervisningsministeren.]

det, med oplysninger om de opgaver og det arbejde, som forskningsens fællesudvalg nu går i gang med.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Bro): Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for de bemærkninger, han her gjorde til folketinget om det arbejde, regeringen har sat i gang til fremme af videnskabens muligheder; også vi glæder os, når noget sådant sker. Men jeg føler dog trang til også — som andre har gjort det — at understrege, at forskningens fællesudvalg og det af os her foreslåede organ ikke, hvis vi griber det fornuftigt og godt an, vil kunne komme til at overlape hinanden, fordi der principielt er tale om to forskellige ting, nemlig på den ene side et af regeringen nedsat udvalg og på den anden side et udvalg, som alene er nedsat og alene arbejder for og sammen med folketinget.

I disse tider er det mig — som et supplement til den tanke, vi her har rejst — en særlig glæde at sige, at det konservative folkeparti jo her står på gammel hørupsk jord og tradition, idet vi følger hans tanke, således som han udformede den: at det er altid en oppositions pligt at have en vis mistillid til regeringen.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg skal afstå fra at benytte en ualmindelig god lejlighed til at lade være med at sige noget. Det skyldes det ærede medlem hr. Knud Bros sidste bemærkning, sammenholdt med det ærede medlems udtalelse i Information i går, et citat i forbindelse med hans oplevelser i Amerika. Det hedder her — jeg beder om tilladelse til et kort citat — at

„vi må jo kunne kontrollere regeringen“.

Det er nu mit indtryk, at de mange videnskabsmænd, der med glæde ser hen til den øgede forståelse for deres problemer, der vises fra regering og folketing, der har været vist fra de forskellige partier, bl. a. gennem den forskningskonference, som det ærede medlems parti har holdt, gennem de konferencer, som vort parti har holdt, ikke har spor lyst til at komme ind i et slagsmål mellem regering og opposition. Det synes jeg også vi skal skåne dem for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Bomholt: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe.

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 475, fremsættelsen i tidenden sp. 54).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: Jeg har i det sidste års tid lidt en del af hjemve. Jeg er jo rejst fra rigets centrum til Syddanmark; men når jeg i formiddags har siddet her og set rammen om det parlament, som mange udlændinge over for mig har betegnet som et af de smukkeste i verden; bestående af træ, stof og træ, længes jeg ikke så meget tilbage igen; så er jeg glad for, at jeg har været præst i Danmark et års tid og har vænnet mig til at se tomme bænke, har vænnet mig til at leve iblandt et folk, hvor tilsyneladende alle interesserer sig for ingenting.

Gennem mange år har det været en stående vittighed blandt politikere, at de fleste lovforslag i folketinget fik prædikatet denne lov gælder ikke for Færøerne. Derfor er det mig ikke blot en sand fornøjelse, men også et vis tilfredsstillelse dag at kunne træde frem på denne hæderkronede talerstol og jage et åndeligt hvalspyd igennem den førømtalte kliché. Endnu en gang skal vi opleve, at rigets centrum skal ligestilles med periferien i syd. Jeg kan ikke noksom vise min taknemlighed over at jeg som fagmand får lov til at anbefale dette lovforslag på mit partis vegne.